การสื่อสาร
กับเด็กในภาวะวิกฤต

ควรพูด

ไม่ควรพูด

"พ่ออยู่ตรงนี้นะ"
"เรอไม่ได้ผิดเลย"

"ทำไมไม่หนีออกมาก่อน?"
"อย่าคิดมากสิ"

- ใช้คำพูดอ่อนโยน ไม่ซ้ำเติม
- สร้างความไว้วางใจ ให้เด็กมีสิทธิ์เลือกพูดหรือไม่พูด
- เคารพเพศสภาพและวัย ใช้ภาษาที่เหมาะสม

การสนับสนุนทางจิตใจ

ฟังอย่างตั้งใจ

ให้กำลังใจ

สร้างความรู้สึกปลอดภัย

กิจกรรมผ่อนคลาย
เช่น วาดรูป เล่นเกมเบา ๆ

ดูแลเด็ก LGBTQ+

- ไม่ตัดสิน ไม่ผลักให้กลับไปในพื้นที่ไม่ปลอดภัย
- ใช้เครื่องมือประเมินความเปราะบางจากครอบครัว โรงเรียน ชุมชน สุขภาพจิต และการเข้าถึงบริการ

สถานรับบริการ/ศูนย์ที่ดูแล และแหล่งข้อมูลในการส่งต่อ

สายด่วนการติดต่อที่สำคัญ

1323	สายด่วนสุขภาพจิต (กรมสุขภาพจิต)
1669	บริการแพทย์ฉุกเฉินแห่งชาติ
1196	แจ้งอุบัติเหตุทางน้ำ
199	แจ้งเหตุไฟไหม้/ดับเพลิง
1300	แจ้งคนหาย
1677	ร่วมด้วยช่วยกัน
1111	กด 5-ศูนย์ปฏิบัติการช่วยเหลือผู้ประสบภัย (ศปภ.)
1780	ป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย (ปภ.)
1677	ร่วมด้วยช่วยกันประสานความร่วมมือ
191	แจ้งเหตุด่วนเหตุร้ายกับเจ้าหน้าที่ตำรวจ
1195	กองปราบ (สายด่วนแจ้งเหตุอาชญากรรม คดีร้ายแรง)
1323	Line Hope1323
1808	สายด่วนอุ่นใจ (ศูนย์ประสานงานด้านเด็กและสตรีในจังหวัดชายแดนภาคใต้ -ศป.ดส.)

แนวทางปฏิบัติมาตรฐานสำหรับการช่วยเหลือ

เด็กและเยาวชน
ภาวะวิกฤตทางสังคม
ในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

ดำเนินการโดย โครงการพัฒนาศักยภาพแกนนำและสร้างสภาพแวดล้อม เพื่อหนุนเสริมงานสร้างเสริมสุขภาวะทางเพศ กาย และจิต ให้กับเยาวชนผู้มีความหลากหลายทางเพศในสามจังหวัดชายแดนใต้

รับผิดชอบโดย สมาคมเด็กและเยาวชนเพื่อสันติภาพชายแดนใต้ (กลุ่มจุดเหรียง)

สนับสนุนโดย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ สสส. (สำนัก 2)

แนวทางปฏิบัติมาตรฐานสำหรับการช่วยเหลือเด็กและเยาวชน ในภาวะวิกฤตทางสังคมในพื้นที่จังหวัดชายแดนใต้

วัตถุประสงค์หลัก

- เพื่อให้มีแนวทางช่วยเหลือเด็กและเยาวชนในภาวะวิกฤตอย่างเป็นระบบ
- สร้างความร่วมมือของครอบครัว โรงเรียน และชุมชน
- คุ้มครองสิทธิ์เด็ก เคารพความหลากหลาย และบริบทท้องถิ่น

กลุ่มเป้าหมาย

เด็กและเยาวชน อายุต่ำกว่า 18 ปี

เด็กกลุ่มเปราะบาง เช่น LGBTQ+ ,เด็กกำพร้า ,เด็กที่ได้รับผลกระทบจากความรุนแรง

ขอบเขตและกลุ่มเป้าหมาย

ขอบเขต 4 พื้นที่หลักที่ควรดูแล

ครอบครัว
ความรุนแรง
ละเลย
ควบคุมเกินเหตุ

โรงเรียน
การกลั่นแกล้ง
เลือกปฏิบัติ
ลงโทษไม่เหมาะสม

ชุมชน
การตีตรา
ดูถูก

สื่อออนไลน์
การล่อลวง
การละเมิดข้อมูล

วิธีประเมินเบื้องต้น 3 หมวดหลัก

ร่างกาย
อาการซึมเศร้า
ปวดหัว เบื่ออาหาร

จิตใจ /อารมณ์
เงียบผิดปกติ
ร้องไห้บ่อย

พฤติกรรม
ก้าวร้าว แยกตัว
ไม่อยากไปโรงเรียน

หากพบอาการ “มาก” 2 ข้อขึ้นไป แจ้งผู้ดูแลและประสานผู้เชี่ยวชาญทันที

5 หลักการช่วยเหลือที่สำคัญ

- **คุ้มครองสิทธิเด็ก**
  สิทธิในการมีชีวิต แสดงออก ปกป้อง ไม่ถูกเลือกปฏิบัติ
- **สร้างความปลอดภัย**
  ทั้งร่างกายและจิตใจ พื้นที่พูดคุยปลอดภัย
- **เคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์**
  ฟังอย่างเข้าใจ ไม่ตัดสิน ไม่ตีตรา
- **เคารพบริบทวัฒนธรรม ศาสนา และวิถีชีวิต**
  แต่งกายเหมาะสม ใช้ภาษาและกิจกรรมที่ไม่ขัดศรัทธา
- **ทำงานร่วมกับครอบครัวและชุมชน**
  สร้างพันธมิตรกับผู้นำท้องถิ่นและหน่วยงานในพื้นที่